



RECEPTA NA WYŻSZĄ PRODUKTYWNOŚĆ ■ CZ. 4

Wyznaczamy strefy

Zoniong, czyli określanie wysp produkcyjnych, ciągów komunikacyjnych oraz miejsc odkładanych przy użyciu kolorowych linii jest integralną częścią zarówno trzeciego filaru systemu 5s, jak i standaryzacji. Często się zdarza, że wyznaczają je osoby niekompetentne, co może przysporzyć wiele kłopotów. Podpowiadamy jak prawidłowo wdrożyć tę technikę.

■ Korzyści z zoniingu

Zoniong polega na wyznaczeniu ciągów komunikacyjnych, miejsc składowania, jak również granicy wysp produkcyjnych za pomocą kolorowych linii. Nie ma sztywnej zasady, jakiej barwy mają one być. Najczęściej stosuje się kolor żółty, ale jest to sprawa indywidualna. Wyznaczając tzw. wyspy produkcyjne możemy w jasny sposób określić gdzie i co ma się znajdować w danym obszarze. W ten sposób łatwo można kontrolować czy przypadkiem nie mamy za dużo materiału wejściowego do procesu (2s - tylko to, co potrzeba, w ilości, jaka potrzeba i w czasie, kiedy potrzeba). Jeśli poza oznaczonym miejscem składowania znajduje się materiał to znaczy, że nie przestrzegamy 2s. Podobne postępowanie przeprowadzamy dla materiału wyjściowego. Można również pokusić się o oznaczenie jednym kolorem, przykładowo niebieskim wszystkiego, co jest związane z produkcją, a np. żółtym tego, co należy do odpowiedzialności logistyki. W ten sposób łatwo nadzorować, kto, za co i w jakim obszarze jest odpowiedzialny.

■ Jak wyznaczać strefy?

Najlepiej zlecić to zadanie mistrzom zmianowym. Wraz ze swoimi pracownikami powinni oni określić, jaka lokalizacja miejsc składowania komponentów i wyrobów gotowych w obrębie wyspy produkcyjnej będzie najbardziej ergonomiczna. Należy pamiętać, że sąsiadujące wyspy nie powinny się ze sobą stykać. Musi być pomiędzy nimi przerwa. Dobrze oznaczyć symbolami dane pola składowania, np. K dla komponentów, a P dla produktu gotowego. Wszelkie miejsca na dodatkowe pojemniki muszą być również oznaczone. Należy pamiętać, że strefa wyrobu niezgodnego musi być oznaczana taśmą czerwoną.

Wprowadzanie techniki rozpoczynamy od zaznaczania stref taśmą, którą gdy struktura fabryki jest już stałą i nie przewidujemy większych zmian można je zamienić na malowane linie, których żywotność jest znacznie większa.

■ Co dalej?

Po ustaleniu standardów czeka nas najważniejszy etap, czyli konsekwentne wyrabianie nawyku przestrzegania tej techniki w naszych pracownikach. Musimy nie tylko przeprowadzać audyty, ale codziennie sprawdzać czy pracownicy rozumieją, jaki cel ma wdrożenie zoniingu i czy się do tego stosują. Średnio ten etap trwa około pół roku. Następnie w ramach procesu ciągłej poprawy wraz z mistrzami zmianowymi i operatorami dokonujemy przeglądu dokonanego podziału na strefy. Powinniśmy się wówczas zastanowić czy nie należy czegoś poprawić. W ten sposób osiągniemy optymalny layout naszej fabryki. Bardzo ważne jest żeby nie narzucać koncepcji bez włączenia w ten proces pracowników produkcji i logistyki. Tylko w ten sposób przestrzeganie zasad 2s może mieć szansę powodzenia.

Jedną z metod mającą na celu zwiększenie produktywności jest zoniong. Polega on na wyznaczeniu ciągów komunikacyjnych, miejsc składowania, jak również granicy wysp produkcyjnych za pomocą kolorowych linii. Aby technika ta przyniosła korzyści to poszczególne strefy muszą być prawidłowo wyznaczone i dlatego też warto do tego włączyć pracowników produkcji i logistyki.

*mgr inż. Dorota Bieniek
technologii i przetwórstwa
tworzyw sztucznych*